

ԻՆՔՆՈՒՄ

ԿՈՄՊՈԶԻՏՈՐՆԵՐԻ
ԵՐԳԵՐԻՉ

ԱՌԱՋԻՆ ՏԵՏՐ

Հայկապետ
1963

78(47.925)

Ի

ԻՆՔՆՈՒՍ ԿՈՄՊՈԶԻՏՈՐՆԵՐԻ Ե Ր Գ Ե Ր Ի Ց

(ԱՌԱՋԻՆ ՏԵՏՐ)

Գեղարվեստական ինքնագործաւնեւոյան

գրադարան

№ 21

Հ Ա Յ Պ Ե Ց Հ Ր Ա Ց

ԵՐԵՎԱՆ

1963

Կազմող և խմբագրող՝ ԱՐՏԱՇԵՍ
ԽԱՉԱՏՐԻԱՆ
Տեքստ. խմբագիր՝ Ս. ԱԿՐՏՅԱՆ

**ПЕСНИ
КОМПОЗИТОРОВ САМОУЧЕК**

**Республиканский дом народного
творчества**

(На армянском языке)

**Армянское государственное издательство
(Айпетрат), Ереван, 1963**

ԵՐԿՈՒ ԽՈՍԱՔ

Հրատարակելով ջնորհալի ինքնուս կոմպոզիտորների այս համեստ փոքրածավալ աշխատությունը, Ժողատեղծագործության ռեսպուբլիկական տունը իր առաջինդիր է դրել՝ ժողովրդական առավել աչքի ընկնող ստեղծագործողների, դրանց թվում նաև ինքնուս կոմպոզիտորների ստեղծագործությունները դարձնել լայն աշխատավորական մասսաների սեփականությունը:

Սովետական Միության Կոմունիստական պարտիայի XXII համագումարի սլաոմական որոշումներում և նրա կողմից ընդունված կոմունիստական հասարակարգի կառուցման հաղթարշավի ծրագրում որոշակի տեղ է տրված գեղարվեստական ինքնագործունեության պարզացմանը, որը հանդիսանում է աշխատավորության լայն զանգվածների էսթետիկական դաստիարակության հիմնական գործոններից մեկը:

Ժողովրդական տաղանդները, որոնց շարքում նաև ինքնուս կոմպոզիտորները, ապրում և ջնչում են կոմունիստի կառուցման մեծ դարաշրջանում, նրանք նույնպես իրենց պարզ և հասարակ, բայց սրտաբուխ և անկեղծ երգերով, իրենց հայրենանըվեր գործերով զայիս միանում են այն մեծ կոմունիստական բանակին, որին վիճակված է մեր երջանիկ ապագայի՝ կոմունիստական հասարակարգի կառուցման վեհ ու պատվաբեր գործը:

Ժողովրդական տաղանդները, ոգեշնչված հայրենասիրական վառ պգացմունքներով, իրենց ինքնուրույն ու ինքնատիպ ստեղծագործություններում նրգում են մեր գեղեցիկ այսօրը և ավելի բան գեղեցիկ վաղը:

Նշված փոքրածավալ ժողովածուն, որպես առաջին փորձ, անշուշտ, զերծ չէ նաև թերություններից: Այն հանձնելով մեր ընթերցասեր հասարակայնությանը, խնդրվում է նկատված դիտողությունները հայտնել Ժողատեղծագործության ռեսպուբլիկական տան երաժշտական բաժնի, որի առթիվ հայտնվում է մեր նախնական ջնորհակալությունը:

ԺՂՂՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹՅԱՆ ՌԵՍՊՈՒԲԼԻԿԱԿԱՆ ՏՈՒՆ

ԱՐԻ ՄՈՏՍ, ԵՂՆԻԿ ԱՂԶԻԿ

Խոսք՝ Ա.Վ. ԻՍԱՀԱԿՅԱՆԻ

Երաժշտություն՝ Զ. ԱՎԱԳՅԱՆԻ

Moderato

Ա - ռե - վի պես, սի - բուն Զա - բոս, ռա - փաղ ռա -

- լով դուն կու - գաս, էն մութ

ձո - բն, իմ խոր սր - փն, ռո - դեր

սա - լով դուն կու - գաս: Ա - ռի մո

- ռոս, եղ - նիկ աղ - ցիկ, ա - բա - առ -

- խորն քող, ա - ռի, նազ մի՛

ա - նի, նա - զիղ մա - ռաղ,

ամ - սեր սր - փն վազն ա - ռի: 1. 2. - ռի -

Արևի պես սիրուն Զարու,
 Շտափաղ ապրով դուն կուգաս,
 էն մութ ձորին, իմ խոր սրտին,
 Շողեր տալով դուն կուգաս:

Կրկնակ.—Արի մոտս, եղևիկ աղջիկ,
 Արար-աշխարհն թող, արի՛,
 Նազ մի՛ անի, նազիդ մատաղ,
 Անսեր սրտեն վազն արի:

Ալ-վարդերը կրծքիդ վրան,
 Լույս-ցողերը ռաներիդ,
 Հովերի նետ ծամերդ թռան,
 Մեռնիմ թուր-թուր ունջերիդ:

Կրկնակ:

Քու մազերը վզիդ բոլոր,
 Վզիդ բոլոր ուղորուն,
 Ինձ արել ես բիրեա մոլոր,
 Սերիդ բոլոր մոլորուն:

Կրկնակ.—Արի մոտս, եղևիկ աղջիկ,
 Արար-աշխարհն թող, արի՛,
 Նազ մի՛ անի, նազիդ մատաղ,
 Անսեր սրտեն վազն արի:

ՍԻՐՏՍ ԲԼԲՈՒԼ Է

Խոսք՝ Ա. ԳՐԻԳՈՐԻ

Արամեանքյուն՝ Ջ. ԱՎԼԳՅԱՆԻ

Allegretto

Հա - րա՛ր զե՛ս ու ձո - րից կը - զամ,

հա - րա՛ր սա՛ր ու ձո - րից կը - զամ, լաց մի՛ լի - նի,

անժ-անժ ա - չե՛ր, ու՛ր է՛լ զը - մամ, նո - րից կը - զամ:

Սիր՝ քա՛ս քըլ - բու՛լ է բա՛ս դի մեզ, ալ վա՛ր - դե - ռի,

զա՛ռ քա՛ս դի մեզ. մեկ նո, մեկ դու լի - նե - ինք, յա՛ր,

մի խա՛ս խա՛ս - վա՛ր օ - քա՛ս - դի մեզ:

Հազար գետ ու ծովից կգամ,
 Հազար սար ու ձորից կգամ,
 Լաց մի՛ լինի, սև-սև աչքը,
 Ուր էլ գնամ, հորից կգամ:

Կրկնորդ.—Միքառ բլրու է բաղի մեջ,
 Այ վարդերի զառ բաղի մեջ.
 Մեկ ես, մեկ գու լինեինք, յար,
 Մի խառ խովար օրաղի մեջ:

Մեր սարն ուրիշ մարալ չի գա,
 Մեր առանն ուրիշ մի յար չի գա,
 Քեզ պես սիրուն զեղեցիունի,
 Մին էլ, ավա՜ղ, աշխարհ չի գա:

Կրկնորդ.

Քո աչքերն են լուսերը, յար,
 Իմ աստղերը, հույսերը, յար,
 Ոչ սարերից ձյուն կպակսի,
 Ոչ իմ սրտից քո սերը, յար:

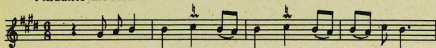
Կրկնորդ.—Միքառ բլրու է բաղի մեջ,
 Այ վարդերի զառ բաղի մեջ.
 Մեկ ես, մեկ գու լինեինք, յար,
 Մի խառ խովար օրաղի մեջ:

ՆԱԶՈՎ ԱՂԶԻԿ

Խոսք՝ Վ. ՎԱՐԴԱՆՅԱՆԻ

Երաժշտություն՝ Վ. ԱՂԱԶԱՆՅԱՆԻ

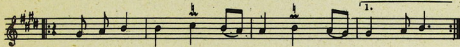
Andante moderato

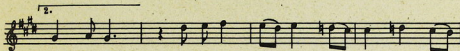
Ա-ր-ի վի ռ - ղ - ռ զվա - ղուց Խճ մայր մը - թի,

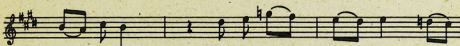
ա - ռ - ղի ռ - ղ - ռ զվա - ղուց Խճ մայր մը - թի,

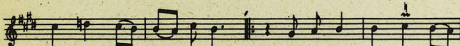
Կա-պու - ռուկ Խճ - Կրն - քում առ - ղերն Խճ ցոլ առ - լիս.

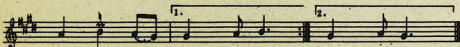
ցոլ առ - լիս. Խճ սի-րուն, ճագ աղ - ջիկ, մա - ղ - ռով

ոս - Կ - թի, Խճ մա - ղով, ճագ աղ - ջիկ,

մա - ղ - ռով ոս - Կ - թի: Խճ Կառ-լում, Կառ - լում Խճ,

առ, Խճ - լում չես գա - լիս չես գա - լիս:

Արևի շողերը վաղուց են մայր մտել,
 Կապուտակ երկնքում աստղերն են ցու տալիս,
 Իմ սիրուն, նազ աղջիկ, մազերով ոսկերթել,
 Քեզ կանչում, կանչում եմ, ա՛խ, ինչո՞ւ չես գալիս:

Ջնփյուռն է շնչում, թե ինչո՞ւ դու չկաս,
 Որ շոյի թերթերը այտերիդ վարդերի,
 Առվակն է մրմնջում, ասում է, որ կգաս,
 Մողերով, շաղերով, տաղերով շո՛ւտ արի:

Քեզնից զատ հորազատ ես սիրած յար չունեմ,
 Քե սիրուց հավում եմ լոցակեզ մոմի պես,
 Նայվածքիդ, քայլվածքիդ կարոտ եմ, ի՞նչ անեմ,
 Իմ ծիծառ, ծաղկուն ծառ, կյանք չունեմ առանց քեզ:

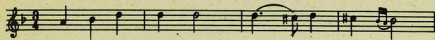
Քեզ համար սիրավառ երգեր եմ ես հյուսել,
 Իմ կյանքի ծաղկունքի գարունն ես Լրջանիկ,
 Քեզ նման, աննման նազելի չեմ տեսել,
 Ոսկեծամ, իմ այծյամ, խալերով նազ աղջիկ:

ՄԻԱՅՆ ԹԵ ՄԱՅՐՍ ՉԻՄԱՆԱ

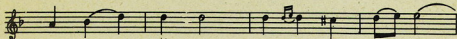
Խոսք՝ Ա.Վ. ԻՍԱՀԱԿՅԱՆԻ

Նրա՝ հուրյուն՝ Հով. ԲԱԴԱԼՅԱՆԻ

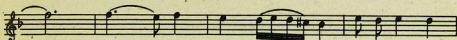
Moderato

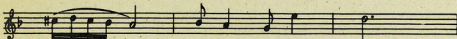
Իմ այ - րող վրե - քից սիրսս է: մառ - վել,

կյանքս է: մառ - վել, է: Ի՞նչ - չըս մը - նաց.

լաց ու լուր - ցուն - քըս ա - դի ծով դառ -

- նա, մի - ալն բե մայ - քըս

վիշ - քըս չի - մա - նա: - նա:

Իմ այրող վշտից սիրտս է մաշվել,
կյանքս է մաշվել, էլ Ի՞նչն մնաց.
Լաց ու արցունքս աղի-ծով գառնա,
Միայն բե մայրս վիշտս չիմանա:

Ա՛յ, գլուխս առնեմ, ընկնեմ սարերը,
Հարկեմ քարե-քար, զարկեմ քարե-քար.
Սիրտս զայլերին թող բաժին գառնա,
Միայն բե մայրս մեռն չիմանա:

ՀԱՐՍԻ ԿԱՐՈՏԸ

Խոսք՝ Ա. ՀԱՆՍՈՒՎԱՐԹԱՆԻ

Երաժշտություն՝ Ա. ԳԱՍՊԱՐԹԱՆԻ

Andante

Յո-թը եր - կար աս - րի սե - բըղ սըր-սիս մեյ,

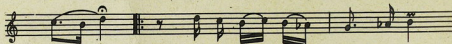
հեզ եմ մը - նում, ա - րի, ա-րի եռ - վի պես.

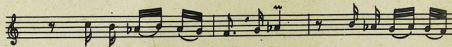
վար - դե - րի մեյ բաց - ված սեղ եմ հեզ գը -

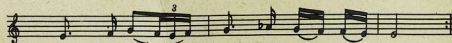
ցել, ալ մե-տաք - սե Բա - դըս վը-րան եմ Բա -

եղի: Ա-րի, ա - րի, սի - ռե - լիս,

ծը - սից բեզ առ, շուտ ա - րի, հեզ ա-մեն մի

հի - ւե - լիս սըր - քըս է լա - լիս:

Յոբը երկար առիկ սերդ սրտիս մեջ,
Քեզ եմ մնում, արի՛, արի՛ նովի պես
Վարդերի մեջ բացված տեղ եմ քեզ գցել,
Այ մտաբան քոյս վրան եմ քաշել:

Արի՛, արի՛, սիրելիս, ծախք թև առ, շո՛ւտ արի,
Քեզ ամեն մի ճիշելիս սիրտս է լալիս:

Եկան ասին վեր կաց նոր նամակ ունես,
Հենց իմացա զեմս կանգնածը զու ես,
Ելա այլքից հեռու նամակը բացի
Ու գետի հետ ձորում իմ սերը լացի:

Արի՛, արի՛, սիրելիս, ծախք թև առ, շո՛ւտ արի,
Քեզ ամեն մի ճիշելիս սիրտս է լալիս:

Գարնան ծաղիկ օրս անցավ ու գնաց,
Զյունից հերժակ շորս սնդուկում մնաց,
Մտաիս անգին քաթը այս ալ ու ալվան
Կտրեց սրտիս լաթը, ա՛յ իմ աննման:

Արի՛, արի՛, սիրելիս, ծախք թև առ, շո՛ւտ արի,
Քեզ ամեն մի ճիշելիս սիրտս է լալիս:

ԵՐԿՐԱԲԱՆԻ ԵՐԳԸ

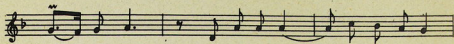
Moderato

Յօսֆ և Երամեօս. Ս. Գեօրգեանի

Մեղ - միկ զեփ - յուռ,

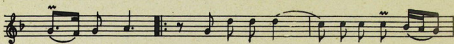
որ քըռ - չում ես

սա - ռից սար,

վառ սի - րա - կեզ

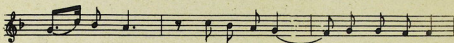
սիր - քսա սամ Բեզ,

յա - ռիս սար.

զան - զե - զու - ռի

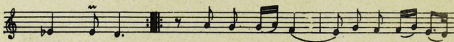
լեռն-առ-խար - հում

է հի - մա,

այն երկ-րա - բան

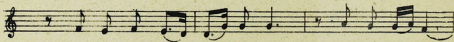
սի - րուն քը - զան

սեզ - աչ - յա:

Դու լեռ - նե - ռի

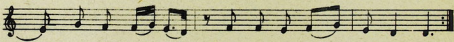
ան-վտիս առ - ծիզ,

իմ երկ - րա - բան

ա - նուս յառ

սիր - քսա լի է

Բո վառ սի - րով,

ա - ռի, ինձ էլ

հե - քզա սար:

Մեղմիկ զեփյուռ, որ բռնում ես սարից-սար,
վառ սիրանեզ սիրտս տամ քեզ, յարիս տար.
Զառզեզուրի լեռնաշխարհում ե հիմա
Այն երկրաբան սիրուն աղան սևայյա:

Կրկնեբոց.— Դու լեռների անվախ արծիվ,
Իմ երկրաբան ահուշ յար.
Սիրտս լի է քո վառ սիրով,
Արի ինձ էլ հետդ տար:

Մերս պայծառ թող ուղեցույց լինի քեզ,
Որ ուրբուն համփաներում չշեղվես.
Սիրտս աղբյուր, թող քո անդուլ ջանքերով
Մեր լեռները զուգվեն հոր-հոր հանքերով:

Կրկնեբոց.— Դու լեռների անվախ արծիվ,
Իմ երկրաբան ահուշ յար,
Սիրտս լի է քո վառ սիրով,
Արի ինձ էլ հետդ տար:

Լեռների մեջ գիշեր-ցերեկ քուն չունես,
Սրտումդ ունես վեհ ու ազնիվ նպատակ.
Պիտի հաճես, Հայրենիքիդ ճվիրես
Մով գանձերը, որ պանված են հողի տակ:

Կրկնեբոց.— Դու լեռների անվախ արծիվ,
Իմ երկրաբան ահուշ յար,
Սիրտս լի է քո վառ սիրով,
Արի ինձ էլ հետդ տար:

ԶՈՒԳԵՐԳ

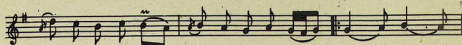
Moderato

Haut u. braves. Ս. ԳԵՎՈՐԳԵԱՆԻ

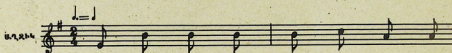
Ո՛ւր ես հե - ռա - նում

ու հեռ չես մա - յում,

տխ, սիր - քս, յար չտն,

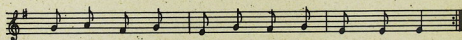
հեղ հեռ ես առ-նում.

յար չտն,
յար չտն,յար չտն
սե - ռքսիմն էլ հեղ հեռ
մի քող առ - կա - սար:

Գը - նա, գը - նա, հեղ յար նա - ռի,

ես չեմ լի - մի հեղ ըն - կեր, ես եղ - միկ եմ

սեղ սա - ռե - ռի ու - նեմ պալ - ծառ ե - բազ - մեր:

ՏՂԱ.—Ո՛ւր ես նկատում ու ետ չես նայում,
Ա՛յո, սիրտս, յար ջան, քեզ հետ ես տանում:
Յար ջան, յար ջան, ինձ էլ քեզ հետ տար,
Յար ջան, սերս մի թող անկատար:

ԱՂԶԻԿ.—Գնա, գնա, քեզ յար ճարի,
ես չեմ լինի քեզ ընկեր,
ես եղնիկ եմ սեզ սաթերի,
Ունեմ պայծառ երազներ:

ՏՂԱ.—Մեկ կանգնիր, նայեմ, կարոտս առնեմ,
Իմ սիրունիկ յար, ես քեզ հեյրտն եմ:
Յար ջան, յար ջան, ինձ էլ քեզ հետ տար,
Յար ջան, սերս մի թող անկատար:

ԱՂԶԻԿ.—Սերը պետք է ազատ լինի
Սարի կարավի նման.
Վանգակի մեջ ես չեմ մտնի
Անրև բույունի նման:

ՏՂԱ.—Ձեմ կարող երբեք առանց քեզ ապրել,
Սիրտս գերել ես ու խելքս տարել.
Յար ջան, յար ջան, ինձ էլ քեզ հետ տար,
Յար ջան, սերս մի թող անկատար:

ԱՂԶԻԿ.—Ես ծաղիկ եմ ցողոտ-շաղոտ,
Սերս սրտումս անբառամ,
ես բլրուկ եմ վարդին կարոտ,
Բաղի բլրուկ անեման:

ՍԱՐԻ ԼԱԼԱ

Moderato

Wulf u. Wulfes. 2. ԳԵՎՈՐԳԵԱՆՆԻ

Յա-րի լա-լա, քեզ եմ կանչում, օ-րա, օ-րա,
 ճա - զիդ մեռ - նեմ. Բայլ-ված - քոց եր - ման կա - քա - զի,
 Էդ ու-կե - թիլ մա - զիդ մեռ - նեմ: Ա - րի, ա - րի,
 ճա - զիդ մեռ - նեմ, յա - րի լա - լա, քա - ճիդ մեռ - նեմ:

Սարի լալա, քեզ եմ կանչում,
 Օրա-շորոք մազիդ մեռնեմ,
 Փայլվածքդ նման կաքավի,
 Էդ ուկեթիդ մազիդ մեռնեմ:

Արի՛, արի՛, մազիդ մեռնեմ,
 Սարի լալա, չանիդ մեռնեմ:

Էն ի՞նչ օր էր քեզ սիրեցի,
 Լուսնյակի գիշեր խոսք տվեցի,
 Թլթուլ դառա, գիրկդ ընկա,
 Սիրուդ գիճով ես արեցի:

Արի՛, արի՛, մազիդ մեռնեմ,
 Սարի լալա, չանիդ մեռնեմ:

Ես չանեի եմ, ապրել կուզեմ,
 Յամաք աղբյուրից չուր կուզեմ,
 Միքոդ արախ՝ գարուն ծաղկած,
 Գազակ շուքիս մամուլս կուզեմ:

Արի՛, արի՛, մազիդ մեռնեմ,
 Սարի լալա, չանիդ մեռնեմ:

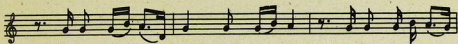
ՄԱԼԻՇԿԱՅԻ ՄԱՐԱԼ ԱՂՋԻԿ

Wauf le braves. Ա. ԳԻԳՈՐՅԱՆԻ

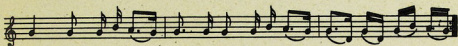
Allegro

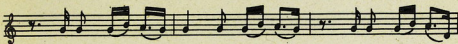
Մա-լիշ-կա - յի մա - րալ աղ - յիկ,

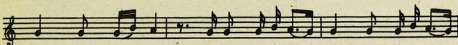
ծաղ-կե - փռնեց ես, վառ ու սի - րուն, նա նայ, նա, նա, նայ,

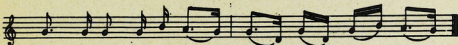
նայ, նայ, նա, նա, նայ, նայ, նա, նայ, նա, նա, նայ, նայ, նա, նայ:

Առ-խա - սա - վոր, ա - նուր աղ - յիկ, սըր-գիս սերն ես

դու վա - րա - րում նա, նայ, նա, նա, նա, նա, նայ, նայ, նա, նա,

նայ, նա, նա, նայ, նա, նա, նայ, նայ, նայ, նայ:

Մալիշկայի մարալ աղչիկ,
 Մաղկեփունջ ես վառ ու սիրուն.
 Աշխատավոր, անուշ աղչիկ,
 Սրտիս սերն ես դու վարարուն:

Առավոտյան լուսարացին
 Հանգ ենք զնում մենք միասին.
 Մշակում ենք ծխախոտը,
 Պատմում մեր սերն ու կարոտը:

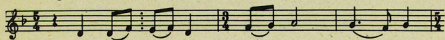
Կուխուզնիկ ենք ուրախ կյանքով,
 Իրար կապված սրտով, հոգով.
 Վարպեաներ ենք բարձր բերքի,
 Փառքն ու պատիվը հայրենիքի:

ԵԿԱՎ. ԳԱՐՈՒՆ

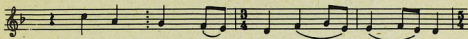
Խոսմ' Մ. ԿՈՐԵՈՒՆԻ

Երաժշտություն՝ Մ. ԳԼԱՎՅԱՆԻ

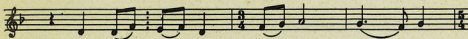
Allegretto

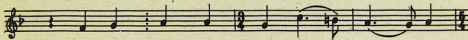
Ե - կազմ գա - բուն ու - կե - լո - դով,

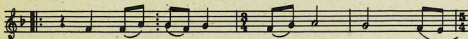
ուն - ծրեմ հե - ղաց գո - հար ցո - դով.

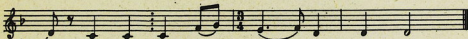
ծաղ - կեց հո - դը չեմք ծի - ծաղ դով.

գա - լըդ բա - ռի, ա - նուց գա - բուն:

Մաղ - կեց հո - դը չեմք ծի - ծաղ - դով.

գա - լըդ բա - ռի, ա - նուց գա - բուն:

Եկավ զարուն ոսկե շողով,
 Անձրև անդաք զոհարկ ցողով,
 Մաղկեց հողը շերտ ծիծաղով,
 Գալգ բարի, անուշ զարուն:

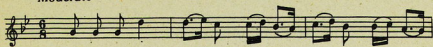
Մռռերն ամեն կանաչ հազան,
 Մռռին հազար-հազար ծխիկ,
 Մլվլացին ծափիկ-ծափիկ,
 Գալգ բարի, անուշ զարուն:

Հավքերն եկան նրա՛մ կապած,
 Հողից ելավ ծիլը, ծպտաց,
 Հանգ ու արտում երգը բնդաց,
 Գալգ բարի, անուշ զարուն:

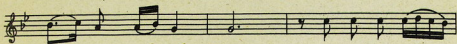
ՅԱՐ ՔԵԼԵ ՆԱԶՈՎ

Moderato

Woul le brudes. Ս. ԴԱՎԻԹՅԱՆԻ

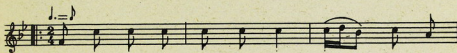
Յար ցան, ու - նես Բըն - Բուե նա - զեր, Բե - լե, Բե - լե,

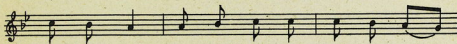
յար, Բե - լե նա - զով, ո - լս - րոն ու

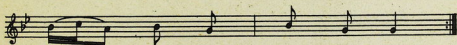
ու - կե մա - զեր, Բե - լե, Բե - լե, յար, Բե - լե սա - զով:

Մեր սա - ռե - րի ծա - ղիկն ես, յար, յա - րո,

յա - րո ցան, հո - տով ա - նուե ռե - նան ես,

ցան, ցան - է, յա - րո ցան:

Յար ջան, ունես քնքուշ նազեր,
 Քելե, քելե, յար, քելե նազով.
 Ոլորուն ու ոսկե մազեր,
 Քելե, քելե, յար, քելե սազով:

Մեր սարերի ծաղիկն ես,
 Յար, յարո, յարո ջան.
 Հոտով անուշ ռենան ես,
 Ջան, ջանե, յարո ջան:

Ձեմ հագեմա, որքան սիրեմ,
 Քելե, քելե, յար, քելե նազով.
 Նռան զինին քեզ մեա խմեմ,
 Քելե, քելե, յար, քելե նազով:

Սինամ հավք ես սարերի,
 Յար, յարո, յարո ջան.
 Հառաչ ունես չինարի,
 Ջան, ջանե, յարո ջան:

Կեսորն անցավ, օրն է մրնում,
 Քելե, քելե, յար, քելե նազով.
 Հավք ու թռչուն բուն են մտնում
 Քելե, քելե, յար, քելե նազով:

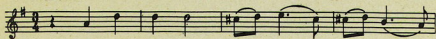
Մեր յաղերի բլրուլն ես,
 Յար, յարո, յարո ջան.
 Վարդից անուշ հոտ ունես,
 Ջան, ջանե, յարո ջան:

ՀԱՅՐԵՆԻԹԻՍ

Խոսք՝ Լ. ՎԱՀԱՆՅԱՆԻ

Երաժշտություն՝ Կ. ԵՐԵՄՅԱՆԻ

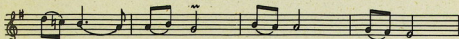
Moderato

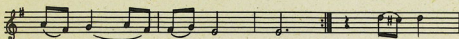
Սի - րում եմ ֆեզ, սի - րում, հա - վերժ,

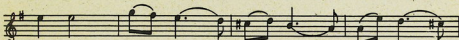
իմ հա - րա - զառ հայ - ռե - Յիֆ. եր - չտն -

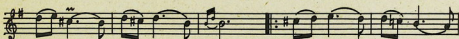
կալ - բյառն ա կն - աղ - բյուր ես, հը - զոր

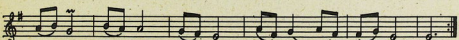
ամ - րոց ա - նա - ուիկ: Քեզ եմ

բե - րում կա - րոտն իմ վառ, եվ ուրն

ան - րիժ իմ հո - զու, որ դու մը - նաս

հա - վերժ պայ - ծառ, հա - վերժ հաղ - բող ու կան - զուն:

Սիրում եմ քեզ, սիրում հավերժ,
 Իմ հարազատ հայրենիք.
 Երջանկության անհաղթուր ես,
 Հզոր ամրոց անառիկ:

Քեզ եմ բերում կտրուտն իմ վառ.
 Եվ սերն անրիժ իմ հոգու,
 Որ դու մնաս հավերժ պայծառ,
 Հավերժ հաղթող ու կանգուն:

Քաղցր մոր պես դու հարազատ
 Գրկի՛՛դ մեջ ինձ սնեցիր,
 Եվ ես արագ առա հասակ
 Ինչպես կանաչ ճղկնի:

Դու կռիւցիւր խնդուն կյանքի,
 Տվիր թռիչք, ավիր բռ,
 Որ սերը մեր միշտ շողշողա,
 Ինչպես երկնի չինջ արեւ:

Կաքավ, աշխրիդ մատաղ,
 Գարնան կանչերիդ մատաղ,
 Սիրած յարս ու՛ր զնաց, } 2 *անգամ*
 Աչքս նամփերին մնաց:

Կաքավ, քո երգին մատաղ,
 Սրտիդ խոր վերքին մատաղ,
 Անուշ յարիս ո՞վ տարավ, } 2 *անգամ*
 Խինդ ու ժպիտս կորավ:

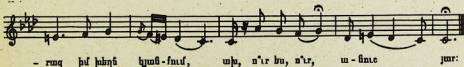
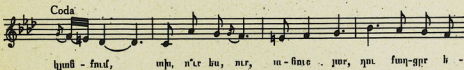
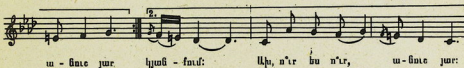
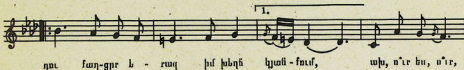
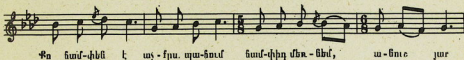
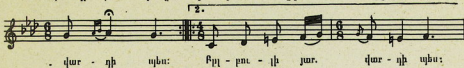
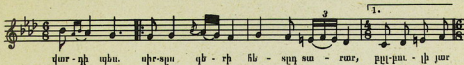
Քո նստած քարին մատաղ,
 Ղարիբի յարին մատաղ,
 Սև աշերից նամակ բեր, } 2 *անգամ*
 Բերած նամակիդ մատաղ:

ԱԽ ՈՒՐ ԵՍ, ՈՒՐ

Խումբ 2. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆԻ

Երաժես. ՆԱԴԹԱ ԵՂԻՍԱԶԱՐԵԱՆԻ

Moderato ad libitum

Վարդը ձեռիդ դու ներս եկար,
 Ինքդ սիրուն վարդի պես.
 Սիրտս գերի նետդ տարար,
 Բլրուլի յար վարդի պես: (2 *անգամ*)

Կրկնորդ.— Քո համփեն է աչքս պանում,
 Համփիդ մեռնում, անուշ յար.
 Դու քաղցր երազ իմ խեղմ կյանքում,
 Ա՛խ, ու՛ր ես, ու՛ր, անուշ յար: (2 *անգամ*)

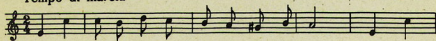
Լնքերդ քուխ, կամար կապած,
 Աչքիդ առկին ջուխտ արև.
 Լույս շող ավին զարդից ամպած,
 Մաշված սրտիս՝ ջուխտ արև: (2 *անգամ*)

Կրկնորդ.— Քո համփեն է աչքս պանում,
 Համփիդ մեռնում, անուշ յար.
 Դու քաղցր երազ իմ խեղմ կյանքում,
 Ա՛խ, ու՛ր ես, ու՛ր, անուշ յար: (2 *անգամ*)

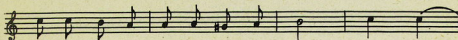
ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Խոսք և երաժեշ. Շ. ԲԱԴԻՎՅԱՆԻ

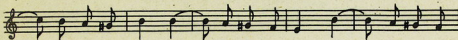
Tempo di marcia

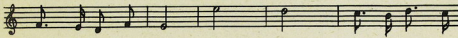
Բազմել ես բարձրա - բերձ լեռ - նե - ռի զրբ - կիճ, ծաղ - կել

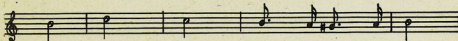
ես, ծո - վա - ցել, հայ - ռե - նիք աճ - զիճ: Շո - դա

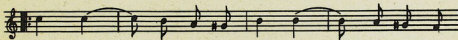
հայ - ռե - նիք, պայ - ծառ լույ - սե - ռով, ցըն - ծա հայ - ռե - նիք,

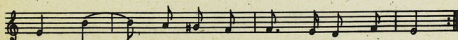
ու - րախ եր - զե - ռով: Փառք քեզ, եր - կիր հաղ - քա -

կաճ, փառք քեզ, մեր մայր Հա - յա - սաճ:

Շո - դա հայ - ռե - նիք պայ - ծառ լույ - սե - ռով,

ցըն - ծա հայ - ռե - նիք ու - րախ եր - զե - ռով:

Թագմել ես բարձրարեք՝ լեռների գրկին,
Մաղկել ես, ծովացել, հայրենիք անգին:

Կրկնեմք.—Նողա՛, հայրենիք, պայծառ լույսերով
Յնծա՛, հայրենիք, ուրախ երգերով:
Փառք քեզ, երկիր հաղթական,
Փառք քեզ, մեր մայր Հայաստան:

Ուղին մեր անշեղ է, գործը մեր արդար,
Գալիքն է կանչում մեզ լույսերով պայծառ:

Կրկնեմք:

Թող հնչի երգը մեր աշխարհից աշխարհ,
Թող հավերժ հնազգի արևը պայծառ:

Կրկնեմք.—Նողա՛, հայրենիք, պայծառ լույսերով,
Յնծա՛, հայրենիք, ուրախ երգերով:
Փառք քեզ, երկիր հաղթական,
Փառք քեզ, մեր մայր Հայաստան:

Ջուլայ ջրեր սարեն կուգար՝
Անուշ երգով, կարկայով.
Մարավ սրտիս համբույր կուտար՝
Արաս ծփա ինչպես ծով:

Մարալ յարս յայլա զնաց,
Կրվոր յարս տնվանի.
Խարար չունեմ, զազար չունեմ,
Ջրվոր տղեն ի՞նչ անի:

—Ջրվոր տղա, սարից կուգամ,
Տեսա յարիդ ճանց փերի,
Սերդ սրտին քեզ ե կանչում,
Մինչև աշուն համբերի:

Ջուր ե իմում ակնադրյալից,
Համբույր տալիս ջրերին,
Որ սիրավառ համբույրները
Քերեն հանձնեն իր յարին:

—Ջա՛ն, իմ յարի համբույրներն են
Ջրերի մեա ինձ կանչում,
Մարավ արտիս, այրված սրտիս
Սեր ու մուրազ պարզևում:

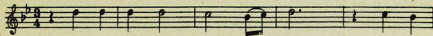
Չով սարերի ջրերը ջինջ
Խաղ են կանչում, կարկայում,
Սիրած յարիս վառ պատկերը
Ջրերի մեջ եմ տեսնում:

ՀԵՅ ԶԱՆ ՍԱՐԵՐ

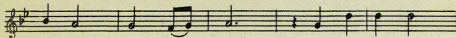
Խոսք՝ Հ. ՂԱԿԱՅԱՆԻ

Երաժշտություն՝ Հ. ՔՈՐՈՍՅԱՆԻ

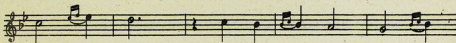
Moderato

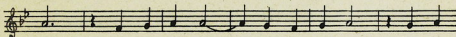
Այ՛ Ե՛մ գը - ցում սեղ սա - ռին, միսս Ե՛մ

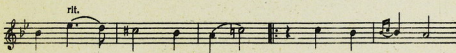
ք - րում իմ յա - ռին: Հեյ զան, սա - ռե

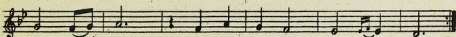
իմ սի - րուն, ես ձեռ լան - չեմ Ե՛մ սի -

- րում: Ձեռ վառ լան - չեմ որ ու զի - չեմ յա - րս

ա - նուց երգ կա - սեռ, ին - քը սեռ էր,

Եր - գը սեռ, սի - րո կան - չեմ Ե՛մ սի - րում:

Աչք եմ գցում 'սեզ սարին,
 Միտս եմ բերում իմ յարին —
 Հեյ ջա՛ն սարեր իմ սիրուն,
 Ես ձեր լանջերն եմ սիրում.
 Ձեր վառ լանջին օր ու գիշեր
 Յարս տնուշ երգ կասեր,
 Ինքը սեր էր, երգը սեր,
 Սիրո կանչերն եմ սիրում: } 2 *անգամ*

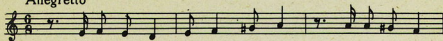
Սիրտս ծարավ մի քառ էր,
 Յարս էլ ազրյուր, երգ կասեր.
 Ինքը սեր էր, երգը սեր.
 Ախ էն երգերն եմ սիրում:
 Ժ՛րբ է գալու, չգիտեմ,
 Սիրտս եմ բացել ես ձեր դեմ.
 Հեյ ջա՛ն սարեր իմ սիրուն,
 Ձեզ ու յարիս եմ սիրում: } 2 *անգամ*

ԵՐԳ ԳԻՆՈՒ ՄԱՍԻՆ

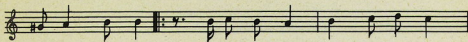
Խումբ՝ 2. ՇԻՐԱԶԻ

Երաժշտություն՝ 2. ԹՈՐՈՍՅԱՆԻ

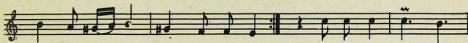
Allegretto

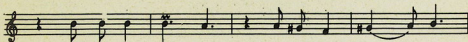
Ու-րախ կյան-քի ըն - կերն եմ ես, ես գի - նին եմ,

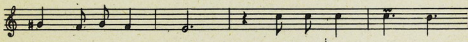
գի - նին, գի - նին. Մի քառ գի - նին մի կյանք է քեզ,

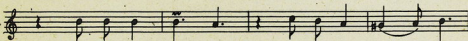
մե - կից ա - վելն ահ է կյան-քին: Մի քա - սը լավ է,

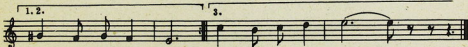
եր - կու - սը բավ է, բայց լավ ի - մա - ցիք,

եր - րոր-դը ցավ է: Մի քա - սը լավ է,

եր - կու - սը բավ է, բայց լավ ի - մա - ցիք,

եր - րոր-դը ցավ է, եր - րոր-դը ցավ է:

Ուրախ կյանքի ընկերն եմ ես,
 ես գինին եմ, գինին, գինին.
 Մի քառ գինին մի կյանք է քեզ.
 Մեկից ավելն ան է կյանքին: } 2 տեղամ

Կրկնեբոց.—Մի քառը լավ է,
 Երկուսը բավ է,
 Քայց լավ իմացիր,
 Երրորդը ցավ է:

Ով խմում է հառիկ-հառիկ,
 Նա զառնում է ճառն հառիկ.
 Ով խմում է բազմապատիկ,
 Նա զարկվում է պատեպատիկ: } 2 տեղամ

Կրկնեբոց.—Մի քառը լավ է,
 Երկուսը բավ է,
 Քայց լավ իմացիր,
 Երրորդը ցավ է:

Կյանքում ախպես ամեն մի բան
 Չափի մեջ է միշտ գեղեցիկ.
 Նույնիսկ բաժակն ուրախության
 Իր չափն ունի, անչափ մարդիկ: } 2 տեղամ

Կրկնեբոց.—Մի քառը լավ է,
 Երկուսը բավ է,
 Քայց լավ իմացիր,
 Երրորդը ցավ է:

ԿՈՒԶՆՄ ԼԻՆԵՍ

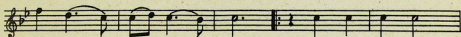
Խոսք՝ Լ. ՊԵՏՐՈՍՅԱՆԻ

Երաժշտություն՝ Գ. ԽՈՒՐՇՈՒԴՅԱՆԻ

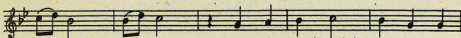
Moderato

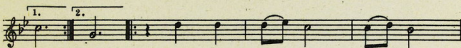
Կու - զեմ լի - նես սա - ռի ծա - ղիկ, մեր դառ

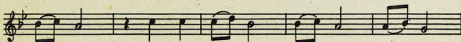
- սե - ռուժ միայն ծաղ - կես. կու - զեմ լի - նես

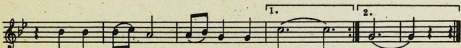
սի - ռուճ քրոջ - նիկ, մեր պար - սե - զում մի - այն հաթի -

- ռես: ռես: Լի - նես միտ սր - սիս մո .

- սիկ, յար, լի - նես իմ ալ - զու քրոջ - նիկ, յար,

ու ա - նուե եր - զես իմն հա - մար: մար:

Կուզեմ լինես սարի ծաղիկ,
 Մեր դաշտերում միայն ծաղկես.
 Կուզեմ լինես սիրուն բռնիկ,
 Մեր պարտեզում միայն նախրես:

Լինես միշտ սրտիս մոտիկ, յար,
 Լինես իմ այգու բուռնիկ, յար,
 Ու անուշ երգես ինձ համար:

Քո շող պատկերը տեսնելով,
 Անհուն սիրով յիշ պիրեցի.
 Անուշ ձայնիկդ լսելով,
 Հմայվեցի ու գերվեցի:

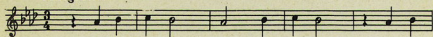
Թե որ կուզես սիրաբու էլ առ,
 Մի՛ տանջիր ինձ դու չարաչար,
 Օր ու գիշեր չունեմ դադար:

ԿՅԱՆՔԻ ԱՂԲՅՈՒՐ

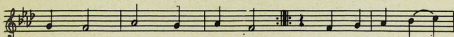
Խոսք՝ ՍԵՂԱ ՄԻՔԱՅԵԼՅԱՆԻ

Երաժշտություն՝ Լ. ԽՈՒԻՆԼՎԵՐԿԱՆԻ

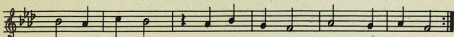
Allegretto.

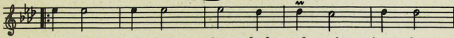
Գու - բուճն ան - ցաժ, վա - ր - դը ան - ցաժ, վա - ր - դի

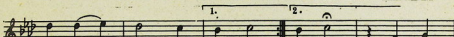
ա - նուր բոյ - րը մը - նաց, ա - մառն ան - ցաժ,

ա - րե՛վն ան - ցաժ, ա - րե - վի համ - բոյ - րը մը - նաց:

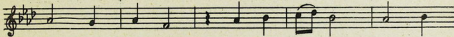
Ա - շուճն ան - ցաժ, կա - նայն ան - ցաժ, կա - նայ

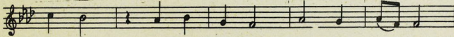
ջը - րող ջու - րը մը - նաց, մը - նաց, ձը - մեռն

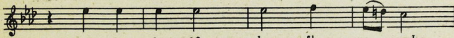
ան - ցաժ ձյու - նը ան - ցաժ, մը - քա - խոս տղ -

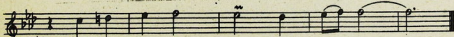
- բյու - րը մը - նաց, ձը - մեռն ան - ցաժ, ձյու - նը

ան - ցաժ, մը - քա - խոս տղ - բյու - րը մը - նաց,

խմ սի - րե - լին էլ նե - ա - ցաժ,

սի - րո ան - ցի հու - րը մը - նաց:

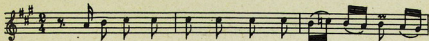
Գարունն անցավ, վարդը անցավ,
 Վարդի անուշ բույրը մնաց,
 Ամառն անցավ, արևն անցավ,
 Արևի համբույրը մնաց:
 Աշունն անցավ, կանաչն անցավ,
 Կանաչ ջրող ջուրը մնաց,
 Ձմեռն անցավ, ձյունը անցավ,
 Մշտախոռա աղբյուրը մնաց,
 Իմ սիրելին ել նկատեցավ,
 Սիրո անշնչ հուրը մնաց:

ՍԻՐՈ ՃԱՄՓՈՎ,

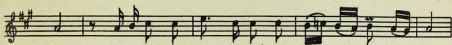
Խոսք՝ Ա. ԳՐԱՇՈՒ

Երաժշտություն՝ Ա. ՀԱԿՈԲՅԱՆԻ

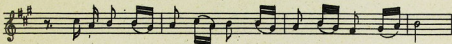
Allegretto

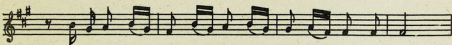
Գա-րուն է - կամ ծա - դիկ եր - գով եր - գիչ տա - խա -

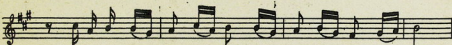
- կի, ասե՛մք թըռ-նեց թուր - մուճի ցե - րով բաց - ված մե - խա - կի,

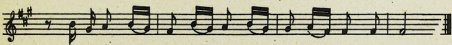
երկիճիճ ու - ռախ, կա - պույս կա - հազ, ծով է լե - դա - կի,

եր-գե՛մ, քա - ճի իմ գա - րուն - քու չի ան-ցել, յա - րա:

եր-կիճիճ ու - ռախ, կա - պույս կա - հազ, ծով է լե - դա - կի,

եր-գե՛մ, քա - ճի իմ գա - րուն - քու չի ան - ցել, յա - րա

Գայուն եկավ ծաղիկ երգով երգիչ առիակի,
 Սար ձոր լուսնց բուրմունքներով բացված մեթակի,
 Երկինքն ուրախ, կապույտ կոհակ, ձով է լեղակի,
 Երգեմ, քանի իմ գարունքս չի անցել, յարս:

Ղարաբաղի կանաչ-կարմիր, անմար արևը
 Իրալ տվեց սրախ սազի ոսկե լարերը,
 Նկ քեզ տոհեմ, սիրո նամիով գնամ սարերը,
 Ման գամ, քանի ջանել կյանքս չի անցել, յարս:

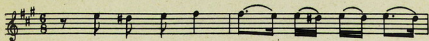
Վարդեր տեսնեմ, ասեմ՝ վաղդա դու ես, իմ սիրուն,
 Արանք տեսնեմ՝ ասեմ արտա զու ես, իմ սիրուն,
 Բարդի ծառ ես, վառ սաղարթու զու ես իմ սիրուն,
 Սիրահար եմ, դեռ պաարանքս չի անցել, յարս:

ԾԻԾԵՌՆԱԿՆԵՐ

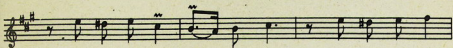
Խումբ՝ Գ. ՍԱՐԳՍՆԻ

Նրաճեսայրում՝ Ա. ՀԱԿՈԲՅԱՆԻ

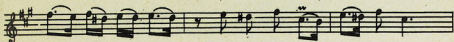
Andante

ծի - ծեռ - հաղ - ներմ ե - կան ան - ցան,

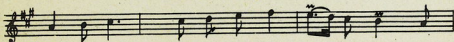
ա - կան-փա հաղ ծը - վա - ցին, առ - դյոժ նը - բանք

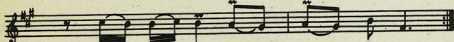
զր - վառ - քա - ձայն, մա - բըս քա - ռեզն ա - սա - ցին,

առ - դյոժ գտ - լիս ճե - սան նը - բան, աչ - քը համ-փին,

մեն մե - հաղ, հը - խառ նըս-առ մեր հան դը - սան

մայ - բա - մու - ճի ժա - մա - հաղ:

Ծիծեռնակներն եկան անցան,
 Ականջիս սալ ծվացին,
 Արդյոք նրանք զվարթանայն
 Մոյս բարև՝ն ասացին.
 Արդյոք զայիս անսա՞ն նրան,
 Աչքը նամփին, մեկ-մեկակ
 Տիուր, նստած մեր սաւն դռան՝
 Մայրամուտի ժամանակ:

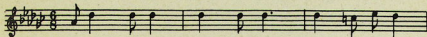
Ծիվ-ծիվ, նրանք անցան կրկին,
 Ծվլացին ինձ այսպես.
 — Տեսանք, տեսանք իմ մայրիկին,
 Հացի փշուր զցնց մնջ:
 Ասաց՝ մեռնեմ ձեր յիներին,
 Տարև նրանց օրհնություն.
 Արև մադրիս էն լուս կրկրին,
 Բարև աարևք իմ ուրդուն:

ՅԱՐ ՇՈՐՈՐԱ

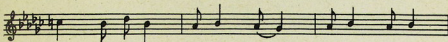
Խոսք՝ ԺԺՂՈՎՂՄԱԿԱՆ

Երաժեշտություն՝ Հ. ՀԱԿՈԲՅԱՆԻ

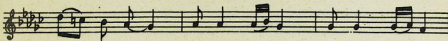
Andante

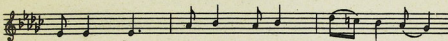
Նշո՛ւ - սե՛կ եմ դա՛ր - ձիդ կա - րո՛ս, տուն ա - ռի, յա՛ր,

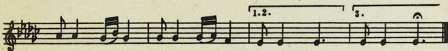
տուն ա - ռի, յա՛ր, ո - ռո - րա, - ծաղ - կե՛կ է՛ համ -

- փեղ քա - րո՛ս, ծաղ - կանց մի - ջով տուն ա - ռի, յա՛ր,

ո - ռո - րա: Ծաղ - կե՛կ է՛ համ - փեղ քա - րո՛ս,

ծաղ - կանց մի - ջով տուն ա - ռի, յա՛ր, ո - ռո - րա, ո - ռո - րա:

Նստել եմ դարձից կարու,
 Տուն արի, յար, տուն արի, յար,
 Որորա,
 Մաղկել է նամփեղ քարոս,
 Մաղկանց միջով տուն արի, յար,
 Շորորա:

Հյուսվածքս վառ եմ նախել,
 Գորգ եմ գործել, գովքդ եմ ասել,
 Որորա,
 Վրեն պատկերդ քաշել,
 Որոր-շորոր, շուտ արի, յար,
 Շորորա:

Նուսնի շողով տուն գայիր,
 Տուն արի, յար, շուտ արի, յար,
 Որորա,
 Կարուտ սյախս դուր գայիր,
 Որոր-շորոր, տուն արի, յար,
 Շորորա:

Միրաս լի է քո ծով սիրով,
 Մով արտերի քաղվոր աղջիկ,
 Ինձ այբել ես քո վառ հրով,
 Հով արտերի քաղվոր աղջիկ:

Կրկնելով.—Քաղվոր աղջիկ, սարվոր աղջիկ,
 Հով սարերի սովոր աղջիկ:

Քո եռանդուն աշխատանքով
 Միրաս ես լցնում երգով, աղջիկ,
 Հնձում ես դու հասկերը ծով,
 Հանդը լցնում րկրքով, աղջիկ:

Կրկնելով.—Քաղվոր աղջիկ, սարվոր աղջիկ,
 Հով սարերի սովոր աղջիկ:

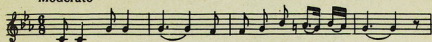
Դու եղնիկ ես տեսքով հապարտ,
 ես էլ մի քաջ որսորդ, աղջիկ,
 Նս մի բլրուկ, դու կոկոն վարդ,
 Մով արտերի քաղվոր աղջիկ:

Կրկնելով.—Քաղվոր աղջիկ, սարվոր աղջիկ,
 Հով սարերի սովոր աղջիկ:

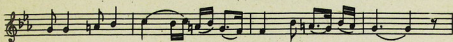
ՆԱԶԵՐՈՎ ԱՐԻ

Moderato

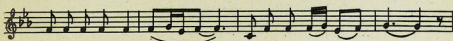
Պոփ և Խաժա. Ա. ՄԱՐԳԱՐՅԱՆԻ

Յար չան, Բո Յո - զե - ռիդ չեմ կա - ռոդ դի - մա - նալ,

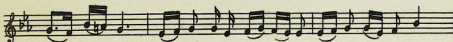
նա-զուկ է սիր - քս, աճ-զուք, ճո - ռից մի ալ - ռի,

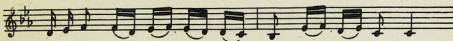
զո-ճե մի խոփ ա - սա, որ միտ-երդ ի - մա - նալ,

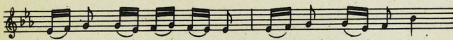
մոտ ա - ռի ճա - զե - ռոդ, օ - ռա - ռա - ռա,

յար, ա - ռի: Ամ - պոտ եր-կին-քը պար - զեց, աճա-րեմ չի գա - լիս,

ա-ճուե յա - ռոս ու - ճա - ցալ, սիր - քոս է լա - լիս.

չան, ճազ ու ճա - զան - քալ իմ յա - ռը ե - կալ,

իմ աճ - պոտ սր - քի վառ ա - ռեմ դի - պալ:

Յար չան, թո նազերին չեմ կարող դիմանալ,
Նազուկ է սիրտս, անզուր, նորից մի՛ այրի:
Գոնե մի խոսք ասա, որ միտքդ իմանամ,
Մոտ արի նազերով, օրով-շորով, յար, արի:

Կրկնեբոց.—Ամպոտ երկինքը պարզեց, անձրև չի գալիս,
Անուշ յարս ուշացավ: սիրտս է լալիս.
Ջա՛ն, նազ ու նազանքով իմ յարը եկավ,
Իմ ամպոտ սրտին վառ արև դիպավ:

Ինձ տեսնելիս, անցի՞դյար, ճեռու մի՛ գնա,
Ջանել սիրտս, անուշ չան, իզուր մի՛ կոտորի:
Այդ թո անուշ ժպիտով մեկ աչքով արա,
Կարոտ եմ աչերիդ, չեմար բոյիդ, յար, արի:

Կրկնեբոց.—Ամպոտ երկինքը պարզեց, անձրև չի գալիս,
Անուշ յարս ուշացավ, սիրտս է լալիս.
Ջա՛ն, նազ ու նազանքով իմ յարը եկավ,
Իմ ամպոտ սրտին վառ արև դիպավ:

Ա՛խ սիրտս հալվում ու մաշվում է տառեց ընդ,
Կարոտից օրերս դարձել են տարի:
Գիշերները անքուն արտասվում եմ միշտ ես,
Կարոտ եմ նազերիդ, բուխ մազերիդ, յար, արի:

Կրկնեբոց.—Ամպոտ երկինքը պարզեց, անձրև չի գալիս,
Անուշ յարս ուշացավ, սիրտս է լալիս.
Ջա՛ն, նազ ու նազանքով իմ յարը եկավ,
Իմ ամպոտ սրտին վառ արև դիպավ:

ԱԼԱԳՅԱԶ

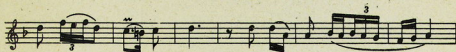
Խումբ՝ Ա. ՄԿՐՏՅԱՆԻ

Նվագողներ՝ Ա. ԳՅԱԶԱՐՅԱՆԻ

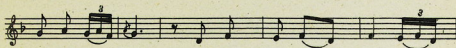
Moderato

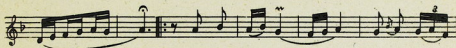
Կա - րո - սե՛լ եմ . խոստ լաճ - քե - ռիդ, զա - զաք -

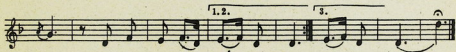
- նե - ռիդ երկ - նա - հաս, կա - րո - սե՛լ եմ

բըլ-բուլ-նե - ռիդ, սըր - սիս ե - րազ Ա - լա -

- գլազ: Կա - րո - սե՛լ եմ բըլ-բուլ-նե -

- ռիդ սըր - սիս ե - րազ Ա - լա - գլազ: Ա - լա - գլազ:

Կարտանի եմ խառ լանջերիդ,
 Դադարներիդ երկնամաս,
 Կարտանի եմ բլրուկներիդ, } 2 *անգամ*
 Սրտին երազ Ալազյազ:

Զով ու զանգակ աղբյուրներիդ
 Օր ու գիշեր կտրկալում,
 Զմրուխտաշող արտաներդ } 2 *անգամ*
 Մփծփում են ու կանչում:

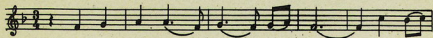
Զանել սիրտս ծաղկունքիդ չափ
 Նրբեր ունի ու երազ,
 Քե՛զ է բռչում, սիրով տրբած, } 2 *անգամ*
 Լալ ու զոճա՛ր Ալազյազ:

ՄՈՐ ԵՐԳԸ

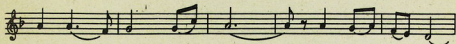
Խոսք 2. ՊՈԳՈՍԵԱՆԻ

Երաժշտություն՝ Վ. ՄԵԼԻՔՈՒՄՅԱՆԻ

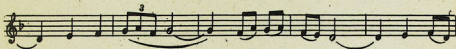
Moderato

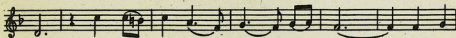
Գը - նա, ու - դիս հա - րա - զառ, կյան - քի

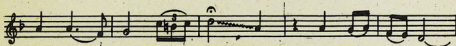
հաւ - փեմն հն ա - զառ. քա - յըդ Յը - ման

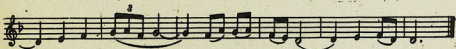
չի - նա - քի, խի - զախ զա - վաղ մեր դա -

- քի: Քեզ կաք ջը - վել եր - զե - ռով, խաղ հմ

ա - սել հան - զե - ռով, որ երբ դառ - նաս

պա - սա - նի, երկ - րիս լի - նես պի - սա - նի:

Գնա, որդիս հարազատ,
Կյանքի նամփեքն են ազատ.
Բոյգ նման չինարի,
Խիզախ զավակ մեր դարի:
Քեզ կաք ավել Երզնրով,
Խաղ եմ ասել հանգևրով.
Որ երբ դառնա աւտանի,
Երկրիս լինես պիտանի:

Շունչ Լմ ավել մայրական,
Որ քաջ լինես, ամսաւան,
Սիրտս դարձրի Երկու բն,
Որ սավառնես միշտ վերեւ:
Եվ երբ գիմնս զեպի մարտ՝
Քս աբյուցով անտարատ
Ցողես հողը հայրենի,
Երկրիս լինես պիտանի:

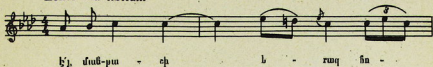
Նորից կանեմ քեզ սրոր,
Նանիկ, բալաս վիրավոր,
Դեղ կը դնեմ քո վերքին,
Որ շուտ կանգնես զու ոտքի:
Գնա, որդիս հարազատ,
Կյանքի նամփեքն են ազատ,
Բոյգ նման չինարի,
Անհաղթ զավակ մեր դարի:

ՄԱՆԹԱՇԻՆ

Խոսք՝ Ա. ԻՍԱՀԱԿՅԱՆԻ

Երաժշտություն՝ Վ. ՄԵԼԻՔՈՒՄՅԱՆԻ

Lento ad libitum

է՛յ, ման-բա - ռի

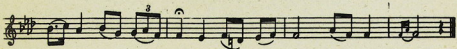
Լ - րազ հո -

- վիս, դուն զըմ-րախ-սե

ո - րո - րոց,

ծա - դիկ - նե -

- րդ լու - սա - փը - րիք վը - րառ մե - ճախ վառ ծած - կոց:

է՛յ մանյաշի երազ հովիտ,
Դուն զմրուխան օրորոց,
Մաղիկների լուսափրիք,
Վրառ մեռալս վառ ծածկոց:

Աղբյուրների՝ բյուրեղ զանգեր,
Հավերդ անուշ կրուրեմ,
Մոռացու՜մի թովիչ երգեր,
Հավերդ անուշ կորույսեմ:

Հուր հավերդ՝ քեքեմ արծաթ,
Կաուցները լալ-մարչան,
Ի՜նճ կզատմե՛ն ոսկի ճեքիալ,
Աշխարհներն՝ դյուրական:

Ալմաստ առուն՝ մոր պես անբուն,
Հնամիկ՝ կառի, օ՛ր, օ՛ր, օ՛ր,
Անուշ ճանի՛ն զառ մանկության,
Նանի՛, ճանի՛, օ՛ր, օ՛ր, օ՛ր...

ՄԱԼՈՒԼ-ՄԱԼՈՒԼ

Wolff & Brändes. Մ. ՄԻՆԱՍՅԱՆԻ

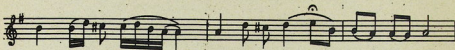
Andante

Մա - լուլ, մա - լուլ ու մա - լու - ված քը - ջում եմ,

կը - ցը - ռեկ եմ ան - գին ու - րըս, քուն չու - նեմ,

սանց - վում եմ ես, գի - լեր-ցե - ռեկ ան - ըն - կեր,

ախ, ո՛ւր ես գու, իմ ան - նը - ման, ան - գին անը:

Մալու-մալու ու մալուված շքում եմ,
կարցրել եմ անգին սերս, քուն չունեմ.
Տանջվում եմ ես գիշեր-ցերեկ անքնակ.
Ա՛խ, ո՛ւր ես գու, իմ աննման, անգին սեր:

Կանչում եմ քեզ դրոսով պապակ, աննազուրկ,
ինձ չես լսում, չես ավտոսում, ա՛յ անգուր.
Մալուվել եմ, ա՛խ քո դարպից, անուշ յար.
Միայն գու ես, որ վերջերիս կանես հար:

Հեռացել ու մոռացել ես դու յարիդ.
Մի՛թե սրտից ինձ հանել ես, ա՛յ անսիրտ.
Ձե՛մ մոռանա քեզ՝ ճավիալան, ի՛մ սոխակ,
Ի՛մ կյանքի հույս, ի՛մ սրտի հույս, ի՛մ հուզյակ:

Սարի լանջից բխող աղբյուր
Ու՞ր եւ զնում կարոտով,
Ու՞ր եւ զնում լուռ ու տխուր
Ոյտը-մոլոր եւ համփռվ:

Կրկնեաց.—Թե որ յարիս տեսնես համփիղ,
Բարեւ տուր, անցիր զնա.
Թե կարոտ է անուշ ջրիդ,
Պաղ ջուր տուր, անցիր զնա:

Յարս քնքուշ սարի շուշան,
Ինձ է մեռում արտով հուր.
Աղբյուր, սիրով փարվիր նրան,
Իմ փոխարեն համբույր տուր:

Կրկնեաց.—Թե որ յարիս տեսնես համփիղ,
Բարեւ տուր, անցիր զնա.
Թե կարոտ է անուշ ջրիդ,
Պաղ ջուր տուր, անցիր զնա:

Առ արցունքը տար աչքերիս
Քո ոլորուն համփնյով.
Տար սիրավառ սիրտս յարիս,
Որ չմնա կարոտով:

Կրկնեաց.—Թե որ յարիս տեսնես համփիղ,
Բարեւ տուր, անցիր զնա.
Թե կարոտ է անուշ ջրիդ,
Պաղ ջուր տուր, անցիր զնա:

Կրտսեմ մշակումը՝ Ո. Սկրտչյանի

ՍՅՈՒՆՅԱՑ ԼԵՌՆԵՐՈՒՄ

Խոսք և երանգ՝ Գ. ՍԱՐԳՍԵԱՆԻ

Allegretto

Սյուլ-ճաց	լեւ - ճե	-	ռով	մեկ	եղ-ճիկ	սե	-	սա,
չոք-ճաղ	մի տղ	-	չիկ,	մի	լիւ-րի	սե	-	սա,

Ուս. ԵՐԵ - ԳՈՒԲ ԷՐ ԳՈՒԲ լաճ - ԳԵ - ԲՈՒՄ ՈՆ - ՎԻ ԿԵՆ.

ծաղ-կանց մի - չին իմեմ էլ ծա - դիկ մի - քրն - քուե,

գն - բեց հո-գիս, պար - ձա սի - բուց հանց - ված Սա - յաթ - հո - վի պես:

[illegible]

Տանգ - վաճ: Սա - լաթ - նո - վի պես: Ա՛յ, սի-բուճ տղ - ջիկ,

սի - բույն եւ գի - թի, իմ Զանգե - զու - թի ան-ճը - ման փե -

- րի. երբ որ հան - կարծ: և - բա-զի պես գա - լիս էս անց

- նույն, ա-սես Սյուն-յաց մեր լեռ-նե-րում գա-րուն է բաց - վում:

Սյունյաց լեռներում մի եղնիկ տեսա,
 Զքնաղ մի աղջիկ, մի փերի անսա.
 Նա շրջում էր զով լանջերում հովի պես,
 Մաղկանց միջին ինքն էլ ծաղիկ մի քնքուշ,
 Դերեց հոգիս, դարձա սիրուց տանջված Սայաթ-Նովի պես:

Կրկնեաց.—Այ՛ սիրուն աղջիկ, սիրուդ եմ գերի,
 Իմ Զանգեզուրի անճաման փերի,
 Երբ որ հանկարծ երազի պես գալիս ես անցնում,
 Ասես Սյունյաց մեր լեռներում զարուն է բացվում:

Կոմերիտ աղջիկ, կրվոր ես սարում,
 Շրջում ես ազատ, կանաչ լանջերում,
 Ուր արտերն են ձփում մարմանդ ծովի պես,
 Մաղկանց միջին ինքզ էլ ծաղիկ մի քնքուշ,
 Այ՛, առանց քեզ հառաչում եմ, մաշվում Սայաթ-Նովի պես:

Կրկնեաց.—Այ՛ սիրուն աղջիկ, սիրուդ եմ գերի,
 Իմ Զանգեզուրի անճաման փերի,
 Երբ որ հանկարծ երազի պես գալիս ես անցնում,
 Ասես Սյունյաց մեր լեռներում զարուն է բացվում:

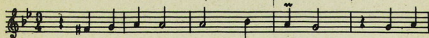
Երբ գիշերներին կապույտ երկնյում,
 Պաղ աստղերի մեջ լուսինն է սահում,
 Քեզ եմ կանչում, սիրտս պապակ բովի պես,
 Ու չգիտեմ որտեղ գտնեմ նորից քեզ.
 Մի՛ բողնի, որ սերդ սրտիս տանջվեմ Սայաթ-Նովի պես:

Կրկնեաց.—Այ՛ սիրուն աղջիկ, սիրուդ եմ գերի,
 Իմ Զանգեզուրի անճաման փերի,
 Երբ որ հանկարծ երազի պես գալիս ես անցնում,
 Ասես Սյունյաց մեր լեռներում զարուն է բացվում:

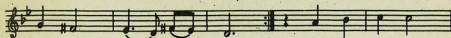
ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Moderato

Haupt u. brudes. Վ. ՓՈԻԶՅԱՆԻ

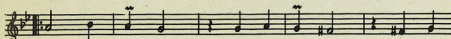
Տա - ռա-պան - ի մեյ ես ե - դիլ դու քս

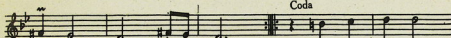
կյան - քում, Հա - յառ - սան, քրե - նա - մու դեմ

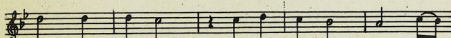
ես պայ - քա - ռիլ, մեր տն - նը - կուն Հա - յառ - սան:

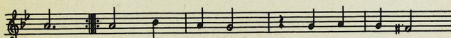
Դու տն - ման ես, դու տն - նապ ես, պու - չիք -

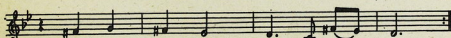
- նաղ ես, Հա - յառ - սան: Մաղ-կում ես դու

ու մե - ծա - նում, իմ հայ - ռե - նիք տն - նը -

- ման, քե - զա - նով եմք մեմք պար - ծե - նում,

Սա - վե - սա - կան Հա - յառ - սան:

Տառապանքի մեջ ես եղել
Դու քո կյանքում, Հայաստան,
Քշեամու զեմ ես պայքարել,
Մեր աննկուն Հայաստան:

Դու անմահ ես,
Դու աննաղթ ես,
Դու չքնաղ ես, Հայաստան:

Որդիներդ կյանք են տվել
Ուղիներում մաքառման,
Այլ զրոշդ են բարձր պահել,
Մեր պանծալի Հայաստան:

Դու անմահ ես,
Դու աննաղթ ես,
Դու չքնաղ ես, Հայաստան:

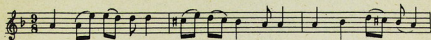
Ծաղկում ես դու ու մեծանում,
Իմ հայրենիք անմահ.
Քեզանով ինք մենք պարծենում,
Սովետական Հայաստան:

ՊԱՐՏԵԶ ՄՐԱՍ

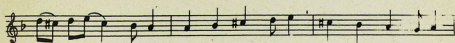
Խոսք՝ ՎԻՂԴՈՎՅԱՆԿԱՆՆ

Երաժշտություն՝ Կ. ՎԱՅՏՈՎՆՈՒԹ

Allegretto

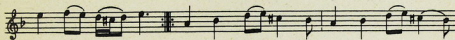
Պար - տեզ մր - օս, յար, վար - դեր ֆու - դե-ցի, ալ ու ալ - վան

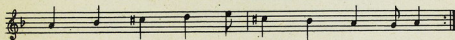
վան - չեր կա - դե-ցի, ֆեզ ճի - լե - լով, յար, լուս - ար - տա - վե-ցի:

Բար - ձր ու - ռեր, համ-վա սք - վեֆ, զք - համ քառ - լան

լա - ռիս հառ - նեմ, յո - րք տա - ռի է, որ չեմ տե - տել:

ախ, ձեռ - նա - դի աչ - քին, աչ - քին մեռ-նեմ:

Պարանգ մաւ, յար,
Վարդեր բաղնցի,
Ալ ու յալազար
Փնշեր կապնցի,
Պնզ ճիշկով, յար,
Լուռ արտասովնցի:

Բարձր սարեր
Համփա տվեր,
Դնամ բառւան յարիս հասնմ.
Յոր տարի է,
Որ չեմ տեսել,
Ախ, տեսնողի աչքին մեռնեմ:

Արցունքով զոհար
Վարդերն եմ ցողում,
Վարդ պատկերդ է, յար,
Աչքիս դեմ շողում,
Անվարդ, անընկեր
Բիրուլ եմ բաղում:

Սիրուն հավերք,
Քներ տվեր
Քռչեմ-զնամ, կարոտս առնեմ.
Յոր տարի է,
Որ չեմ տեսել,
Ախ, տեսնողի աչքին մեռնեմ:

Գրական մշակումը՝ Ս. Մկրտչո

ԾԱՆՈԹՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ԱՎԱԳՑԱՆ ՋՈՒԼԻԵՅԱ ԳՈՒՐԳԵՆԻ

Ծնվել է 1910 թվականին Թբիլիսիում, Ավագյանների արվեստասեր ընտանիքում Ջուլիետան հասուկ սեր է հանդես բերում դեպի զբաղանությունն ու երաժշտությունը։ Բանաստեղծություններ է գրում, ավելի ուշ իր տեքստերի վրա երգեր է հորինում, երգում։ Շնորհիվ իր բնական բավ ձայնի հանդես է եկել նաև որպես կատարող։ Ձևայած 1949 թվականին ավարտում է Գետական համալսարանի իրավաբանական ֆակուլտետը, սակայն այդ ուղղութիամբ չի աշխատում, իրեն նվիրում է երեխաների դաստիարակության շնորհակալ գործին։ Ներկայումս երգ-երաժշտութիան ուսուցիչ է։ գրում է երգեր նաև մանուկների համար։

ՎԱԿՆԻՍԻՐ ՄԱՐՏԻՐՈՍԻ ԱՂԱՋԱՆՅԱՆ

Ծնվել է 1931 թվականին Կիրովականի շրջանի Եղեգնուտ գյուղում։ 1946 թվականին փոխադրվում է Երևան և աշխատում որպես հաշվապահ։ Դեռևս գյուղում ինքնուրույն կերպով սովորում է թառ նվագել։ Հետագայում ողորկում է զուսանական արվեստով և այդ ոճով գրում երգեր։ 1949 թվականին հաղորդվում է հանդես է գալիս Ժողովրդական ստեղծագործության տան կողմից կազմակերպված հայ զուսանների օտուգատեսին և պարզեփատվում։ Անուհետև նա աստիճանաբար հեռանում է զուսանական արվեստից և մոտենում Ժողովրդական երգարվեստին։ Անհատ կատարողների և երգի-պարի անսամբլների համար գրում է երգեր և պարեղանակներ։ 1957 թվականին երիտասարդական ֆեստիվալին Վ. Աղադանյանի շնագով աղբիկը հրգե մրցանակ է շահում։

Ներկայումս նա աշխատում է Առևտրի տանը որպես ավումբի վարիչ։ Միաժամանակ հեռակայում է Լենինգրադի կուլտուրայի ինստիտուտի խմբավարական բաժնին։

ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՀԱՄԱՐԱՐՁՈՒՄԻ ԲԱԴԱՆՅԱՆ

Ծնվել է 1924 թվականին Իրանի Համահանի շրջանի Եավարին գյուղում։ 1946 թվականին մի խումբ առաջադիմական ուսանողների հետ նա ևս Ներգաղթում է Սովետական Հայաստան և ընկնում Յուրև հաստատում Երևանում։ Այստեղ հնարավորություն է ստանում սովորելու՝ երաժշտական ուսումնարանում մշակում է ձայնը։ Նա հանդես է գալիս ռադիոյով որպես անսամբլների մենակատար։ 1951 թվականին արժանանում է Ժողովրդական արտիստի բարձր կոչմանը։ Այդ նույն թվականին հայկական երգի-պարի վաստակավոր անսամբլի հետ որպես երգիչ մեկնում է Միացյալ արաբական երկրներ և ամենուրեք արժանանում բերն ընդունելության։

ԱԼԵԶԱՆԴՐ ԱՐԵԱԿԻ ԳԱՄԱՐՅԱՆ

Ծնվել է 1906 թվականին Աղբրեհանական ՍՍՍՀ Եամխորի շրջանի Զարգախու գյուղում։ Դեռ պատանի հասակից սովորում է թառ նվագել, մասնակցում ինքնագործ խմբերին և որպես մենակատար օլիմպիադանների մյուրիների կողմից պարգևատրվում։ Հետագայում նա հեռակայում է Բաքվի մանկավարժական ինստիտուտին, միաժամանակ նվագում է ռադիոյի Ժողովրդական գործիքների անսամբլներում։ Հաջորդվում ավարտելով ուսումը, նա

նակվում է երգի ուսուցիչի Նախընկանում: Մասնակցել է Հայրենական Մեծ պատերազմին, պարգևատրվել է ջրանշաններով և մեդալներով: 1959 թվականին փոխադրվում է Երևան: Բացի երգերից, գրում է նաև գործիքային երաժշտություն:

ՍԱՄՎԵԼ ԱՎԱԳԻ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ

Ծնվել է 1924 թվականին Երևանում: Գատանի հասակում կոմպոզիտոր Միշա Ջաղայանի մոտ սովորում է թառ նվագել: Հետագայում նա ուսման հետ միասին զբաղվում է նաև երաժշտությամբ: Ղեկավարում է ինքնագործ խմբեր: 1947 թվականին ավարտում է Գետական համալսարանի երկրաբանական ֆակուլտետը: Ներկայումս ղեկավարում է Մեղրու շրջանի երկրաբանական-հետախուզական արշավախումբը: Մեփական տեսությունի վրա գրում է ժողովրդական ընույթի գողտրիկ երգեր:

ՀԱՄԼԵՑ ԽԱՋԱՏՈՒՐԻ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ

Ծնվել է 1925 թվականին Աշտարակի շրջանի Գոշ գյուղում: 1942—1946 թվականներին Հայաստանի մի քանի շրջաններում աշխատել է որպես զերասան: Ունի հաճելի ձայն, կատարում է և՛ իր ստեղծագործությունները, և՛ ժողովրդական երգեր: Մասնակցում է Շահումյանի շրջանի Լենինի անվան մետաքսի կոմբինատի ինքնագործ խմբին: Վերջերս նրա երգերից մեկը արժանացավ ռադիոյի մրցանակաբաշխության ժյուրիի զովասանքին:

ՍԻՄՈՆ ՄՈՎՍԵՍԻ ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ (ՍԻՄՈՆ ԳՐԻՆ)

Ծնվել է 1880 թվականին, Եղեգնաձորի շրջանի Մալիշյա գյուղում: 1900—1914 թվականներին Բարվում՝ նավթի մասնավոր ձեռնարկատերերի մոտ աշխատել է որպես փականագործ: 1917—1921 թվականներին նույն մասնագիտությամբ աշխա-

տել է Մոսկվայի ռազմական և այլ զործարաններում:

1934 թվականին վերադառնում է հայրենի գյուղ և աշխատում կոլտնտեսությունում:

Ստեղծագործել սկսել է 1927 թվականից: Նրա առաջին ստեղծագործությունները գրված են ռևոլյուցիոն թեմաներով:

ՄԱՄԻԿՈՆ ՎԱՐԴԱՆԻ ԴԱՎԹՅԱՆ

Ծնվել է 1913 թվականին Կոտայքի շրջանի Գյամբեզ գյուղում: Դեռ պատանի հասակից երազում է երաժիշտ դառնալ: Ինքնուրույն կերպով սովորում է թառ նվագել: 1931 թվականին ընդունվում է Երևանի երաժշտական ուսումնարանի ժողովրդական գործիքների թառի բաժինը և ավարտում: Այդ նույն ժամանակ վերջացնում է նաև այգեգործական տեխնիկումը, մեկնում շրջան: Սակայն գյուղատնտեսության ընազավառում նա ջատ քիչ է աշխատում: Նորից երաժշտությունը հրապուրում է նրան: Հայաստանի մի շարք շրջաններում նրա ջանքերով կազմակերպվում են երաժշտական ինքնագործ խմբեր: Դավթյանը ներկայումս փորձված երգ-երաժշտության ուսուցիչ է, աշխատում է Երևանի մասսայական դպրոցներում:

ՍԱՀԱԹԵԼ ԽԱՋԱՏՈՒՐԻ ԴԱՎԹՅԱՆ

Ծնվել է 1909 թվականին Վասպուրականի Քառակոնիս գյուղում: Առաջին համաշխարհային պատերազմի տարիներին, մեծ փորձություններից հետո, նա իրեն զտնում է Սովետական Հայաստանում: Նրա աշխատանքային գործունեությունը հիմնականում ծավալվում է Էմերալտա գործարանում: Հասարակ բանվորից հասնում է ցեխի վարիչի պաշտոնին: Միաժամանակ լծվում է պարտիական և հասարակական աշխատանքի: Ս. Դավթյանի ջանքերի շնորհիվ արարացոցները մեծ հաջողությունների են հասնում նաև գեղարվեստական ինքնագործունեություն ընազավառում: 1946 թվականին շահում են ռուս-

պուրիկական և միութենական մրցանակները 1943 թվականին «Արարատ» գործարանի դահլիճում տեղի է ունենում ինքնուստեղծագործող Ս. Դավթյանի հաշվետու-ստեղծագործական երեկոն, որտեղ մասնակցում էին շատ արվեստագետներ՝ ընկ. ընկ. Նաիրի Զարյանը, պրոֆեսոր Քուշ-նարյանը, որոնք ինքնուստեղծագործողի հասցեին շատ ջերմ խոսքեր ասացին։ Ժողատեղծագործության ռեսպուբլիկական տունը 1948 թվականին ապակետիպ հրատարակել է նրա երգերից մի փոքր ժողովածուն՝ նա ունի նաև գրական ստեղծագործություններ։ Ս. Դավթյանը մահացել է 1952 թվականին։

ԿԱՐԱՊԵՏ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍԻ ԵՐԵՄՅԱՆ

Ծնվել է 1898 թվականին Երևանում, արհեստավորի ընտանիքում։ Պրոֆեսիոնալ քյամանչիստ է։ Աշխատել է ռադիոյում, Հայֆիլհարմոնիայում և այլ օրյակտներում։ Աշխատել է նաև գեղարվեստական ինքնագործունեության ընթացավառում։ Ստեղծագործել սկսել է 50 տարեկան հասակից. ընայած դրան, նրան հաջողվում է գրել ժողովրդական ընույթի լավագույն երգեր և պարեղանակներ։

ՆԱԴՅԱ ԵՂԻԱԶԱՐԻ ԵՂԻԱԶԱՐՅԱՆ

Ծնվել է 1912 թվականին Երևան քաղաքում։ Միջնակարգ դպրոցն ավարտելուց հետո ընդունվում է Երևանի Պոլիտեխնիկական ինստիտուտի մաթեմատիկական ֆակուլտետը, որը չի ավարտում և անցնում է այլ աշխատանքի, Դեռ մանկությունից հետաքրքրվել է երաժշտությամբ և զբաղակցություններով։ Գրել է առել մոտ 6000 աֆորիզմների՝ զանազան զբոսայգի, հազմել է կրոնիկներ, որոնք տպագրվել են մեր թերթերում ու ամսագրերում, զբաղվել է

Թարգմանություններով և այլն։ Երկար որոնումներից հետո նորից վերադառնում է երաժշտությանը։ Մեր ռեսպուբլիկայի լավագույն կատարողների կողմից երգվում են նրա երգերը, հաջորդվում են ռադիոյով, ինչպես, օրինակ, «Անուշ մայրիկ», «Ախ, ու՛ր ես, ու՛ր», «Վազգը ջրին» և այլն։ Վերջերս նրա «Ալագյազ» երգը ռադիոյի կողմից հայտարարված մրցանակաբաշխությունում արժանացավ մրցանակի։ Բացի վրկալ ստեղծագործություններից, Ն. Եղիազարյանը գրում է նաև զբոսիքային երաժշտություն։

ՇԱԿԱՐԵ ՍԱՐԳՍԻ ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ

Ծնվել է 1900 թվականին Ախուրյանի շրջանի Ազատան գյուղում, 1921 թվականին կանչվում է ըսնակ։ Հետագայում նա իր ծառայությունը շարունակում է ՆԳՄ օրգաններում։ Այժմ վայելում է պաշտոնաթող մայորի արտոնությունները, երգի սերը և երգեր ստեղծագործելը ժառանգություն է մնացել հորից, որը գյուղում հայտնի էր իր բացառիկ լավ ծայնով։ 1945 թվականին Շ. Թադևոսյանը կապվում է ժողովրդական ստեղծագործության ռեսպուբլիկական տան հետ և այդ ժամանակվանից ի վեր ստեղծագործական աշխատանք է կատարում համապատասխան մասնագետների օգնությամբ։ Շ. Թադևոսյանը երգերը ստեղծագործում է բացառապես սեփական տեքստերի վրա։ Նրա տեքստերը և երաժշտությունը օրգանական միասնություն են կազմում, մեկը լրացնում է մյուսին, իոմպոզիտոր և երաժշտագետ Մուշեղ Աղայանի ասելով «Թադևոսյանի երգերի տեքստերը լավ ռեզոնանս են իրենց երաժշտությունը»։ Շ. Թադևոսյանի երգերի ցանկը մեծ է, բայց նշենք դրանցից մի քանիսը, որոնք երգվում են պրոֆեսիոնալ և ինքնագործ խմբերի կողմից, դրանք են՝ «Հայաստան», «Զրվորի սերը», «Շիրականուշ», «Ճանդեղագործների երգը»։ Վերջինս ռադիոյի կողմից հայտարարված մրցանակաբաշխությանը շահել է առաջին մրցանակը։ Շ. Թադևոսյանն ունի նաև տարբեր ժանրերի զբաղված գործեր՝ պատմվածքներ, պոեմներ, առակներ, հանելուկներ և այլն։

ՀՐԱՆՏ ԼՈՎԿԱՆՆԵՍԻ ԹՈՐՈՍՅԱՆ

Նմվել է 1920 թվականին Բաքվում, արհեստավորի ընտանիքում: 14 տարեկան հասակից նվագել է սովորել անվանի Քառիստ Սողոմոն Սեյրանյանի մոտ: Հետագայում որպես պրոֆեսիոնալ երաժիշտ աշխատում է Բաքվի ֆիլհարմոնիայում և այլ պրոֆեսիոնալ խմբերում, Առաջին երաժշտական կրթությունն ստանում է երաժշտական ուսումնարանում, որից հետո կանչվում է բանակ: Այստեղ մեծ աշխատանք է ծավալում ինքնագործունեությամբ ընդգրկված: ղեկավարում է խումբեր և զբոսում է հայրենասիրական ու լիբերական երգեր: 1932 թվականին փոխադրվում է Երևան և աշխատանքի է անցնում Ռադիոգործիքներում որպես ժողովրդական գործիքների անսամբլի Քառիստ: Լ. Թորոսյանի երգերից մի բանիսը մասնաշաղկանացի են, ինչպես, օրինակ «Երգ գինու մասին», «Երևան»...

ԳԵՐԱՍԻՄ ՊԵՏՐՈՍԻ ՆՈՒՐԵՆՈՒԴՅԱՆ

Նմվել է 1923 թվականին Կոտայքի շրջանի Գետամեջ գյուղում, Մասնակցել է Հայրենական Մեծ պատերազմին: 1946 թվականին ընդունվում է Գողտեխնիկական ինստիտուտի քիմիական ֆակուլտետը, որը և ավարտում է: Ներկայումս աշխատում է ավտոգոյերի գործարանում որպես ավագ ինժեներ: Նվագում է Քառի վրա, մասնակցում է գործարանի ինքնագործունեությանը որպես երաժիշտ և ըստեղծագործող:

ԼՅՈՒԴԿԻԳ ՍԻՄՈՆԻ ՆՈՒԴԱՎԵՐԴՅԱՆ

Նմվել է 1917 թվականին Երևան քաղաքում, ծառայողի ընտանիքում: Դեռ պատանի հասակից սովորում է Քառ նվագի, սպա տիրապետում է քամանչային: 1942 թվականին ավարտում է Քբիլիսի երկաթուղային ինստիտուտը: Երաժշտությունը միշտ ուղեկցել է նրան: Ստեղծագործում է երգեր և պարեղանակներ:

ԱԶԱՏ ԻՎԱՆԻ ՀԱԿՈԲՅԱՆ

Նմվել է 1908 թվականին Քբիլիսիում, ծառայողի ընտանիքում: 1922—1926 թվականներին Հայաստանը (Հայ արվեստի տուն) երաժշտություն է սովորում և մասնակցում տեղի երաժշտական կյանքին: Հետագայում Հակոբյանը փոխադրվում է Հայաստան, 1932 թվականին ավարտում է Երևանի շինարարական ինստիտուտը: Ջնալած աշխատում է որպես ինժեներ, բայց երաժշտությունը մնում է նրա սիրված զբաղմունքը: Ռադիոյով և էստրադաներից հաճախ յսվում են ինքնուս ստեղծագործող Ա. Հակոբյանի ստեղծագործություններից, նա սիրտեմատիկորեն հարստացնում է իր գիտելիքները, Հեռակա կարգով ավարտում է Մոսկվայի Կրուպսկայայի անվան Ժողովրդական ստեղծագործությունների տան Դամյա դասընթացը, միաժամանակ կոնսուլտացիաների միջոցով լրացնում է այն պակասը, որը անհրաժեշտ է յուրաքանչյուր ինքնուս ստեղծագործողի, Բացի երգերից, նա զբոսում է նաև գործիքային երաժշտությամբ:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ ՀԱԿՈԲԻ ՀԱԿՈԲՅԱՆ

Նմվել է 1906 թվականին Վանի վիլայիթի Խառակոնիս գյուղում: 1914 թվականին, հայ-թուրքական կոտորածների ժամանակ, գաղթում է Կովկաս, ընկալվում է հաստատում Աշտարակում: 1917—1924 թվականները ինում է մանկատնեքում: 1927 թվականին բանակից զորացրվելուց հետո տարիներ շարունակ աշխատում է մամուլի ասպարեզում, Գրոֆեսիոնալ երաժշտությամբ չի զբաղվել, բայց մանուկ հասակից մեծ հակում է ունեցել ղեպի ժողովրդական երգն ու պարը:

ՎՐԱՆՆԵՍ ԳԵՂԱՄԻ ՀՈՎՍԵՓՅԱՆ

Նմվել է 1910 թվականին Արտաշատի շրջանի Ազատավան գյուղում, լրավոր գյուղացու ընտանիքում: 1934 թվականին սովորում է քաղ-յուս տեխնիկումում, Այնուհետև կրթությունը շարունակում է

երևանի Պետական կոնսերվատորիայում, որը չի ավարտում, անցնում է աշխատանքի՝ որպես երգի ուսուցիչ։ 1941—1937 թվականներին աշխատում է Հայֆիճար-մոնիայի Սայաթ-Նովայի անվան գուսանական անսամբլում։ Սկսել է հորինել 1934 թվականից։ Ստեղծագործում է գուսանական ոճով երգեր՝ Հավասու ազդեցությամբ։

ԱՍՏՂԻԿ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ

Ծնվել է 1912 թվականին Բաթումի քաղաքում, բանվորի ընտանիքում։ 4 տարեկան հասակում կուրանում է՝ ծաղիկ հիվանդությամբ։ Նրա մանկությունն և պատանեկությունն տարիներին մեծ մասը անցել է որբանոցներում։

Երգը միշտ եղել է նրա ուղեկիցը և սիրտին, է նրա խոսովահույզ հոգին։ 1921 թվականին լենինականում կոմպոզիտոր Նիկողայոս Տիգրանյանի ուշադրություն է արժանանում, որի մոտ էլ առնում է երաժշտության առաջին դասերը։ Ներկայումս աշխատում է Կուլբերի միավորման կոմբինատում։ Դրոժ է մանկական, հայրենասիրական և լիրիկական բնույթի երգեր։

ՂԱՐԻԲ ՎԱԿԱՐՇԱԿԻ ՄԵԼՈՅԱՆ

Ծնվել է 1928 թվականին Վեդու շրջանի Արարատ գյուղում, Եղել է կոլտոզի մեղավար։ 1961 թվականին ավարտել է Գյուլարանտեսական ինստիտուտը։ Դեռ պատանի հասակից սովորել է թառ նվագել և երկաթ ժամանակ դեկավարել է հայրենի գյուղի ժողովրդական զործիքների անսամբլը։ Նրա երգերից «Կարավը» դարձել է սիրված երգերից մեկը։

ՎԱՐՎԱՌԱ ԽԱՌԱՄՊԻ ՄԵԼՔՈՒՄՅԱՆ

Ծնվել է 1895 թվականին Դարսում։ Դեռևս մանուկ հասակից սիրել է երգել, երազել է երաժշտության սովորել, բայց հնարավորություններ չեն հղել։ Նրա իղ-

ծերը իրականանում են միայն Սովետական իշխանության տարիներին։ Ակտիվ կերպով մասնակցում է նոր կազմակերպված դրամատիկական խմբերին, երգում է։ Մեյնում յանի երաժշտական ստեղծագործությունների հետ առաջին անգամ ծանոթանում է կոմպոզիտոր Ազատ Մանուկյանը։ Վերջինս դրական կարծիք է հայտնում Մելքումյանի ստեղծագործություններին մասին։ Կոմպոզիտոր Դանիել Ղազարյանը ծայնագրում է նրա լավագույն երգերը։ 1942 թվականին Մելքումյանի հետ աշխատում են կոմպոզիտորներ Գ. Շիրազարյանը և Վ. Արարատյանը։ Այս տարիներին Մելքումյանը ծնուք է բերում որդակի գիտելիքներ, կարողանում է ծայնագրել իր երգերը և ներդաշնակել 1945 թվականին ժողովրդագործությունն ռեսպուբլիկական տան կողմից պալկանետիկ հրատարակվում է նրա երգերի ժողովածուն։ Ջնայած պատկառելի հասակին, Վ. Մելքումյանը երիտասարդական ավյունով շարունակում է ստեղծագործել։

ՄԱՐՈՒՍՅԱ ԱՆԴՐԱՆԻԿԻ ՄԻՆԱՍՅԱՆ

Ծնվել է 1928 թվականին Կոտայքի շրջանի Արամուս գյուղում, Նույն թվականին Մինասյանների ընտանիքը տեղափոխվում է՝ Երևան 1945 թվականին ավարտում է գյուղատնտեսական տեխնիկումը, 1947 թվականին՝ առևտրա-կոլինարիական դպրոցը, որից հետո մինչև 1951 թվականը աշխատել է որպես գործակատար։ Սիրել է երաժշտություն, երգել է երգչախմբերում։ Ստեղծագործել սկսել է 1960 թվականից։

ԽԱՋԻԿ ՌՈՒԲԵՆԻ ՆԵՐՍԻՍՅԱՆ

Ծնվել է 1924 թվականին Կրասնոդարի շրջանի Արմավիր քաղաքում։ 1936 թվականին ընդունվում է երաժշտական ուսումնառան՝ սովորում քյամանչայի դասարանում։ Դեռևս ուսանող՝ աշխատանքի է անցնում ռադիոյի ժողովրդական զործիքների անսամբլում։ Նա մեծ եռանդով աշխատում է նաև ինքնագործունեության բնագավառում։ Նրա ղեկավարած կոլեկ-

տիվները «Եսպուրիկական օլիմպիադա»-ներում ուշադրութեան են արժանացել և պարգևատրվել են: Ստեղծագործում է երգեր և պարեղանակներ:

ԳԵՎՈՐԳ ՍՏԵՓԱՆԻ ՍԱՐԳՍՅԱՆ (ԶԱՓԻՆԻ)

Ծնվել է 1920 թվականին, Աստղախանում, զինվորականի ընտանիքում: 1928 թվականից բնակվում է Հայաստանում: Ավարտել է Երևանի Գյուղատնտեսական ինստիտուտը: Ներկայումս աշխատում է Կոնյակի զործարանում որպես կոնյակի մասնագետ: Գրում է բացառապես իր տեքստերի վրա: Երգերը ընրմ են և ընկալվում են գյուրուկի լայն շրջանում:

ՎԱԼԵՐԻ ԽԱԶԻԿԻ ՓՈԽՋՅԱՆ

Ծնվել է 1942 թվականին Սիսիանում, Ժառայողի ընտանիքում: 1953 թվականին փոխադրվում է Երևան, Այստեղ փոխյա-

նել է կարողանում ավարտել դպրոցը, հոգ հետ աշխատում է շինարարութան վրա: Ունի ծայրահեղ հրաշալի տվյալներ: Երգում է ինքնագործ խմբերում: Ներկայումս գտնվում է Սովետական Բանակի շարքերում:

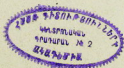
ԿԱՐՈ ԱՐՏԱՇԵՍԻ ԲԱՋՈՒՆԻ

Ծնվել է 1908 թվականին Երզնկա քաղաքում: 1919 թվականին զաղթում է հոստանդնուպոլիս: Այստեղ Քաջունին ապաստանում է որբանոցում, որտեղից՝ 1922 թվականին տարվում է Միացյալ Նահանգներ՝ Նյու-Յորք: 1947 թվականին ներգաղթում է Հայաստան: Ներկայումս աշխատում է Երևանի Կոմիտասի անվան Պետական կոնսերվատորիայում որպես ծայրագրող լաբորանտ: Քաջունին քաջ տեղյակ է արևմտահայ ժողովրդական երգերին, որոնց մեծ մասը վերարտադրել է ժապավենների վրա: Ստեղծագործել սկսել է Սովետական Հայաստանում:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Երկու խոսք	
1. Արի մոտ, եղևիկ ջան	5
2. Սիրտս բլրուկ է	7
3. Նազով աղբիկ	9
4. Միայն բե մայրս չիմանա	11
5. Հարսի կարոտը	12
6. Երկրորդանի երգը	14
7. Զուգերգ	16
8. Սարի լալա	18
9. Մալիշկայի մարալ աղբիկ	19
10. Եկավ գարուն	21
11. Յար քելե ետզով	23
12. Հայրենիքիս	25
13. Կարավ	27
14. Ախ ո՛ւր ես, ո՛ւր	29
15. Հայաստան	31
16. Զրկորի երգը	33
17. Հեյ ջան սարեր	35
18. Երգ գինու մասին	37
19. Կուզեմ լինես	39
20. Կյանքի աղբյուր	41
21. Սիրտ մամփով	43
22. Ծիծեռնակներ	45
23. Յար շորորա	47
24. Բաղվոր աղբիկ	49
25. Նազերով աղբիկ	51
26. Ալագյուզ	53
27. Մոր երգը	55
28. Մանթաշին	57
29. Մալուկ- մալուկ	58
30. Կարոտի երգ	59
31. Սյունյաց լեռներում	61
32. Հայաստան	63
33. Պարտեզ մտա	65
34. Մանորություններ	69

Հրատ. Խմբագրչեհը՝

Ս. ՍԱՐԳՍՅԱՆ

Ի. ԲՐՈՒՏՅԱՆ

Նկարչի՝ Ա. ԶՈՐԲԱՋՅԱՆ

Ցեխ. Խմբագրչի՝ Ա. ՄԱՐՅԱՐՈՍՅԱՆ

ՎՃ. 07117

Գառվեր 1912

Տիւրմ 1000

Հանձնված է արտադրութեան 22 XI-1902 թ.: Ստորագրված է արտադրութեան 23/XII 1902 թ.
Թուղթ՝ 60X92 $\frac{1}{2}$, հրատ 5,6 մամ., արագրակ. 9,6 մամ.

Հայկ. ՍՍՏ Կուլտուրայի միջնադրութեան հրատարակչութեանը և պոլիգրաֆ արդյունաբերութեան
Գլխավոր վարչութեան Գովազդաֆիւմի հրահան, Ներքան 91.

ՀԱՅ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԳԻՒՆ. ԳՐԱԴԱՐԱՆ

FL0066604

Գինը 49 Է
Цена 49 К

A 12.